

Nr 573.

Av herrar **Huss** och **Hagård**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 138, angående Sveriges biträdande av vissa internationella hälsovårdsbestämmelser.*

Departementschefen framhåller i prop. nr 138, att kostnaderna för statsverket i anledning av Sveriges biträdande av bestämmelserna kunna uppskattas till högst 7 000 å 8 000 kronor per år, utgörande ersättning till hamn- och flygplatsläkarna för besiktningar av ombordvarande.

I artikel 101 i de internationella bestämmelserna heter det, att hälsovårdsmyndighet icke får uttaga avgifter för hälsovårdsundersökningar, som avse fastställande av den undersöktes hälsotillstånd, ej heller för vid ankomsten utförd ympning av resande eller bevis därom.

Medan de internationella bestämmelserna sålunda icke innehålla någon föreskrift om vem som skall betala vården å epidemisjukhus av sådana sjuka, vilka insjuknat utomlands eller ombord å fartyg, har departementschefen uppenbarligen utgått från att vården av dessa å svenska epidemisjukhus i vart fall icke skulle bestridas av statsmedel.

Denna fråga upptogs i motioner vid 1942 års riksdag (I: 47, II: 80), vari hemställdes, att riksdagen måtte besluta sådan ändring i epidemilagen, att kostnad för vård och underhåll, som avses i 23 § samma lag, helt bestrides av statsmedel i fråga om person, vilken insjuknat eller misstänkes ha insjuknat utom riket. Motionen var närmast föranledd av det förhållandet, att Malmö epidemidistrikt enligt utslag av regeringsrätten nödgats svara för vårdkostnaderna för en vid marinen tjänstgörande värnpliktig, vilken insjuknat utomlands, men införts till Malmö epidemisjukhus av den anledningen, att Malmö var den första svenska hamn som anlöptes av fartyget. I andra lagutskottets utlåtande (nr 30) hemställdes, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning angående betalningsskyldigheten för vård och underhåll å sjukvårdsinrättning här i riket av epidemiskt sjuka, vilka insjuknat utom riket, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kunde föranleda.

Utskottets hemställan bifölls av bägge kamrarna utan debatt.

Något förslag i överensstämmelse med denna av riksdagen uttalade önskan har icke framlagts.

I till andra lagutskottet av medicinalstyrelsen den 14 mars 1942 avgivet yttrande över motionerna framhöll medicinalstyrelsen, att enligt en av styrelsen gjord utredning, avseende åren 1937—1941, antalet sjuka av här ifrågavarande slag i hela riket utgjort omkring 20 per år med en kostnad av ca 10 kronor per underhållsdag under sammanlagt ca 600 underhållsdagar

per år, varav utginge statsbidrag med 2 kronor per dag. Även om vårdkostnaderna i dag kunna beräknas till minst dubbla beloppet, rör det sig här dock om en kostnad, som icke rättvisligen ens till någon del bör bäras av det landsting eller den stad utom landsting, som av en slump blivit nödsakad taga hand om den utomlands insjuknade, vilken ofta inte ens är svensk undersåte.

Med stöd av ovanstående få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av epidemilagen, att kostnad för vård och underhåll, som avses i 23 § samma lag, helt bestrides av statsmedel i fråga om person, vilken insjuknat eller misstänkes ha insjuknat utom riket.

Stockholm den 2 april 1952.

Ragnar Huss.

Alarik Hagård.